

Θ' ἐβγαίνω καὶ θὰ πορπατῶ 'ς ὅλα τὰ πολιτείας,
θεὰ γυρεύω μάστορα, θεὰ ζητῶ ἀργάτην
Χαλδ.

Τῆς ἄφηκε καὶ λίγο χρὸς ἐννεὰ χιλιάδες γρόσια,
τῆς ἄφηκε καὶ γὰρ νὰ ζῇ χίλ' ἐργατῶν ἀμπέλι

Ἄρος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀργάτ'ς Μακεδ.
(Ἀμπίν.) Ἀρκάτης Χίος Ἀρκάτες Κύπρ. Συνών. ἀργα-

τικός 2. β) Εἰδικώτερον ὁ ἐν ταῖς οἰκοδομικαῖς ἐργα-
σίαις βοηθὸς τῶν κτιστῶν ἐργάτης κομίζων τὰ διάφορα
οἰκοδομικὰ ὑλικά, οἷον λίθους, πηλὸν κττ. σύνηθ. καὶ

Πόντ. (Κερασ.) Σῦρ. κ.ά. γ) Τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ
ἐργάτου Κρήτ.: Φρ. Κάνω ἕναν ἀργάτη (ἐργάζομαι μίαν
ἡμέραν, δι' ἐν ἡμερομίσθιον) || Παροιμ. Ἀργάτη κάνεις;

ἀνὰ τὸνε τρώς (ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ ἡμερομισθίῳ λαμβάνει
τῶσα, ὅσα τοῦ ἀρκοῦν μόνον διὰ τὴν τροφήν τῆς ἐσπέ-
ρας. Συνών. φρ. μεροδοῦλι μεροφάει) Κρήτ. Συνών.

μεροκάματο. 2) Ἡ μέλισσα ἢ ἐργάτις Μακεδ. (Χαλ-
κιδ. κ.ά.): Λιγόδοιψαν οἱ ἀργάτις κί περιδοῖψαν οἱ βαδοῦρ'
(οἱ κηφήνες) Χαλκιδ. 3) Μηχανὴ πλοίου ἱστιοφόρου

διὰ τῆς ὁποίας ἀνασύρεται ἡ ἄγκυρα ἢ ὄργανον διὰ τοῦ
ὁποίου ἀνέλκονται πλοῖα εἰς τὴν ξηρὰν ἢ ὄργανον ἐν γένει
διὰ τοῦ ὁποίου ἀνέλκεται βάρος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.

Οἰν.) 4) Ὁ ἐν τῷ μύλῳ ὀρθίος περιστροφικὸς στῦλος
ἐκ τοῦ ὁποίου διὰ προσθέτου ὀριζοντίου βραχίονος ἐξα-
τῶνται μεγάλαι ἀγκύλαι τὰ λεγόμενα ψαλίδια χρησι-

μεύοντα εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἄνω μυλόπετρας καὶ τὴν
μετατόπισιν διὰ τῆς στροφῆς αὐτοῦ Ἀθ. β) Σιδηρᾶ
ράβδος τοῦ μύλου μὲ τὴν ὁποίαν σφίγγουν τὰ μάγγανα

Ρόδ. 5) Τὸ στροφεῖον τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου, ἥτοι ὁ ἄξων
εἰς τὸν ὁποῖον περιελίσσεται τὸ σχοινίον τὸ περιστρέφον
τὸ πιεστήριον πολλαχ.: Ὅλη τὴν ἡμέραν σὰν τὸν ἀργάτη

γυρίζ' ὁ δόλος, δὲν ἔχει στασιὸ Στερελλ. (Ἀράχ.) β) Μέγα
ὀριζόντιον ξύλον ἐν τῷ ἐλαιοτριβεῖν εἰς τὰς ὁπὰς τοῦ

ὁποίου στρέφεται τὸ στυράκι Χίος. 6) Μηχάνημα διὰ
τοῦ ὁποίου προσαρμίζονται καὶ περισφίγγονται εἰς τὰ
βαρέλλια ἀμφοτέραι αἱ βάσεις αὐτῶν Κρήτ. 7) Ὁ μο-

χλὸς παντὸς πιεστηρίου Σῦρ. 8) Τὸ ὑποστήριγμα τῶν
εἰς τὸν τόρνον προσαγομένων ξύλων ἀποτελούμενον ἐξ
ὀριζοντίου ξύλου μετὰ ποδῶν εἰς τὰ δύο ἅκρα Ναύστ.

Συνών. γαιδοουρίτσα. 9) Ὁργανον διὰ τοῦ ὁποίου
λεπτύνεται καὶ μεταβάλλεται εἰς σύρμα ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ἄργυ-
ρος Ζάκ. 10) Ἀτρακτος Ἀμοργ. Σύμ. Συνών. ἀδρά-

χτι 1, ἀργαταρία 2. 11) Ξύλινον ὑποπόδιον τὸ ὁποῖον
προστίθεται ἐπὶ τοῦ ἐλάσματος τοῦ λίσγου (Πρακτ. Γεωργ.
222). 12) Μικρὸς κορμὸς δένδρου πολύκλωνος εἰς τὸν

ὁποῖον κατὰ τὸ Πάσχα ἀναρτοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις τὰ πασχα-
λινὰ κουλούρια Χάλκ. 13) Ἀρτος διτυρίτης ἢ κουλούρι
ἀπὸ ζύμην ἢ ὁποία ἐφύρθη μὲ ζωμὸν ἀπὸ κουκκιά ἢ

ρεβίθια Κύπρ. 14) Θηλ. ἀρκατοῦ, ξηρὰ κολοκύνθη χρη-
σιμοποιουμένη ὡς δοχεῖον πρὸς μεταφορὰν ὕδατος Χίος.

15) Πληθ. ἀργάτις, οἱ μεγάλοι λίθοι οἱ ἐπιτιθέμενοι
ἐπὶ τῆς στέγης τῶν ἀσβεστοκαμίνων.

εργατική ἢ, ἀμάρτ. ἐργατική Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
ἀργατ'κή Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς καταλ. -ική.
Ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία: Ὁ δεῖνα δὲν ἀντέχει
'ς τὴν ἐργατικὴν Ἀπύρανθ. Τὴν στέλν' 'ς τὴν ἀργατ'κή Πάγγ.

Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατικός 2.

εργατίκι τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς καταλ. -ίκι.

Ὁ,τι ἀπολαμβάνει ὁ ἐργάτης εἰς εἶδος ὡς ἀμοιβὴν
τῆς ἐργασίας του. Συνών. ἀργατικός 1β.

εργατικὸ τό, ἐργατικὸν Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) ἐργα-
τικὸ Πόντ. (Κοτύωρ.) Χίος (Καρδάμ.) ἐργατικὸ Καππ.
(Ἀραβάν.) ἀργατικὸν Κάρπ. Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.) ἀργατικὸ Ζάκ. Κάρπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν.
Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Ὁφ.)
κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. ἀργατ'κό Ἡπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ.ά.)
Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ.ά. ἀρκατικὸν Κύπρ.
ἀργατικὸ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἐργατικὸν = ἀμοιβὴ ἐργασίας.
Ἰδ. Liddell - Scott - Jones Addenda et corrigenda
λ. ἐργατικός.

1) Ἡ διὰ τὴν ἐργασίαν μιᾶς ἡμέρας ἀμοιβὴ τοῦ ἐργά-
του εἰς χρῆμα, ἡμερομίσθιον Ἡπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ.ά.)
Καππ. (Ἀραβάν.) Κεφαλλ. Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Λακων.)

Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Στερελλ.
(Αἰτωλ. Ἀράχ.) — Λεξ. Δημητρ.: Ἐπῆρε τρεῖς δραχμὲς ἀργα-
τικὸ Κεφαλλ. Ἐπλερώθηκε τ' ἀργατικά του Κρήτ. Ζῶ μὲ τ' ἀρ-

γατ'κό μ' Ἡπ. Θὰ πάον νὰ πάρον τ' ἀργατ'κό μ' αὐτόθ.
Ἐδονκα ἱκατὸ δραμὲς γι' ἀργατ'κά Ζαγόρ. Πῆρα τ' ἀργατ'κά μ'

κ' ἔφ'κα αὐτόθ. Μῶφαγι τ' ἀργατ'κό οὐ δεῖνα Ἀράχ. Θὰ πλερώ-
σουμι ποὺλλὰ ἀργατ'κά Αἰτωλ. Ἐδῶκα 'τον τ' ἀργατικά τ' (τοῦ

ἔδωσα τὰ ἡμερομίσθιά του) Χαλδ. Συνών. ἀργατ'λί-
κι 2, μεροκάματο. β) Ἡ εἰς εἶδος ἀμοιβὴ τοῦ ἐργά-
του Ζάκ. Μέγαρ. Συνών. ἀργατίκι. 2) Ἡ ἐπὶ ἡμερη-

σίᾳ ἀμοιβὴ γινομένη ἐργασία τοῦ ἐργάτου Καππ. (Ἀραβάν.)
Μακεδ. (Πάγγ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.
Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ.: Δούλεψα - ἔκαμα

τρία ἀργατικά Λεξ. Δημητρ. Εὐτάγω ἀργατικὸν καὶ ζῶ (κά-
μνω ἀργατικὸ κτλ.) Χαλδ. Πάγω 'ς σ' ἀργατικὸν αὐτόθ.

Νὰ πάω 'ς ἐργατικὸ (θὰ πάγω εἰς ἀργατικὸ) Ἀραβάν. Ἐποί-
κα δέκα ἀργατικά (ἑποῖκα = ἔκαμα) Χαλδ. || Φρ. Ἀργατικὸν

δουλεύω (ἐργάζομαι ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀμοιβῇ) Κερασ. Συνών.
ἀργατική, ἀργατ'λίκι 1, μεροκάματο. 3) Πε-
ριληπτικῶς ὁμάς. σύνολον ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι ἀπὸ κοινοῦ

ἐκτελοῦν ἐργασίαν τινὰ εἴτε ἐπὶ μισθῷ εἴτε ἀμισθί Κάρπ.
Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. Χίος (Καρδάμ.): Θὰ βάλ' ἀρ-
γατικὸ (θὰ βάλω ἐργάτας διὰ νὰ κάμουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο)

Ἀπύρανθ. || Ἄσμι.

Ἐχτὲς εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἐργατικὸ μεγάλο,

ὅλοι ἐκόβαν μάρμαρα κ' ἐγὼ 'νοιγα πηγὰδι

Καρδάμ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατεία 2. 4) Ὁ τόπος

ὅπου ἐργάζονται οἱ ἐργάται βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως,
οἷον ραφείου, ὑποδηματοποιείου κττ. Λεξ. Δημητρ.:
Κατέβα 'ς τ' ἀργατικὸ νὰ μοῦ φέρης ἕνα χνάρι. 5) Βοῦς

ἀροτῆρ Κύνθ. Συνών. καματερό (ἰδ. καματερός).

***εργατικόπουλλον** τό, ἀργατικόπον Πόντ. (Σάντ.
Χαλδ. κ.ά.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀργατικὸ διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -πουλλον.

Μικρὸν ἡμερομίσθιον: Ἐδῶκεν αὐτον τ' ἀργατικότον αὐτ'.

εργατικός ἐπίθ. ἐργατικός λόγ. κοιν. ἀργατικός
σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἰν.) κ.ά. Θηλ. ἐργατίκισσα ΚΘεοτόκ.

Καραβέλ. 35 ἀργατίκισσα Κέρκ. ἀργατίκισσα Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. ἐργατικός.

1) Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν, φιλόπονος κοιν.: Ἀνθρω-
πος ἐργατικός. Γυναῖκα ἐργατικεῖα κοιν. Ὁ δεῖνα εἶναι ἐργα-
τικός καὶ θὰ ζήσῃ Κρήτ. || Ποίημ.

Ἀκουσε τ' ἀναστέναγμα τοῦ ναύτη, τ' ἀγωγιάτη,
τοῦ θεριστῆ τοῦ ἀργατικοῦ ἔμαθε τὸ τραγούδι

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,91. 2) Οὐσ., ἐργάτης πολλαχ.: Δού-
λεψα πολλα χρόνια ἐργατικός πολλαχ. Ἦθελα νὰ βάλω ἐχτὲς

ἢ σήμερον δύο τρεῖς ἐργατίκισσες ΚΘεοτόκ. ἐν δ' ἄν. Συνών.

ἀργάτης 1. β) Γεωργὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ὁ δεῖνα εἶναι ἐργατικός καὶ βραδύζει καὶ ξημερώνει μὲ τὴ δουλειά.

ἀργάτικος ἐπίθ. Ἀθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

Ὁ ἀνήκων εἰς ἐργάτην: Ἀργάτικο πλυσταρεῖο (πλυντήριο ὠρισμένον μόνον διὰ τοὺς ξένους ἐργάτας τοὺς ἐργαζομένους ἐν ταῖς μοναῖς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ τῶν μοναχῶν).

ἀργατιλίκι τό, πολλαχ. ἀργατιλίτοι Εὐβ. (Ὁρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιλίκι.

1) Ἡ ἡμερησία ἐργασία τοῦ ἐργάτου πολλαχ.: Δὲ τὸν ἔχω ἀνάγκη, ζῶ μὲ τ' ἀργατιλίκι μου. Ζῆ ἀπ' τὸ ἀργατιλίκι του. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατικό 2. 2) Τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου Εὐβ. (Ὁρ.): Δώκαμε ἀργατιλίαι 'ς τὸ γαθένανε 'πό 'να 'ξάι προμὶ. Συνών. ἀργατικό 1, μεροκάματο.

ἀργατινὴ ἡ, ἐργατινὴ Ἀντικύθ. ἀργατινὴ Κρήτ. Σίφν. κ.ά. — LRoussel Grammaire 334.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινη, δι' ἣν ἰδ. -ινός.

Ἡμέρα ἐργάσιμος ἐνθ' ἀν.: Μία ἀργατινὴ πῆγα 'ς τ' ἀδέλι νὰ σκάμω Κρήτ. Γροτὲς καὶ ἀργατινὲς LRoussel ἐνθ' ἀν. Συνών. καθημερινή (ἰδ. καθημερινός), ἀντίθ. σκόλη.

ἀργατὸ τό, Θράκ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Δαιμόνιον: Τῇ νύχτᾳ τὰ δωδεκάημερα ἦταν πολλὰς κακὰς ὥρες καὶ ὅλα τὰ δαιμόνια, ζούζουλα, ἀργατά, βρικολάκοι, καλικάντζαροι, ῥημώματα ἦτανε 'ς τὸ πόδι (ἐκ παραδ.).

ἀργατογυναῖκα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ γυναῖκα.

Γυνὴ ἐργατικὴ, φίλεργος.

ἀργατοδουλεύω ἀμάρτ. ἀργατουδ'λεύον Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τοῦ ρ. δουλεύω.

Ἐργάζομαι ὡς ἐργάτης.

ἀργατοδούλης ὁ, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ δουλειά.

Ἐπηρετής εἰς γεωργικὰς ἢ ποιμενικὰς ἐργασίας. Συνών. ἀργατοδούλι.

ἀργατοδούλι τό, Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ δουλειά.

Ἀργατοδούλης, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Κλάπαν τοῦ κόσμου τ' ἀργατεῖα, κλάπαν τ' ἀργατοδούλια

ἀργατολόγι τό, ἀμάρτ. ἀργατολόι Ἀνδρ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 247 κέξ.

Περίληπτικῶς πολλοὶ ἐργάται ὁμοῦ, τὸ σύνολον ἐργατῶν ἐνθ' ἀν.: Βρὲ βρέ, ἀργατολόι ποῦ 'χεις! Ἀνδρ. Συνών. ἐν λ. ἀργατεῖα 2.

ἀργατολογία ἡ, Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογία, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 250.

Ἀργατολόγι, ὁ ἰδ.

ἀργατολόγος ὁ, Κρήτ. κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 247 κέξ.

1) Ὁ εὐρίσκων καὶ μισθῶνων ἐργάτας Λεξ. Δημητρ.

2) Ὁ ἐπὶ μισθῷ ἐν γένει ἐργαζόμενος, ἐργάτης Κρήτ.

3) Ὁ καλλιεργῶν ξένους ἀγρούς καὶ λαμβάνων ὡς ἀμοιβὴν ὠρισμένον κατὰ κοινὴν συμφωνίαν μέρος τῆς παραγωγῆς Κρήτ.

ἀργατολογῶ Ἡπ. Κρήτ. Κύθν. Πελοπν. (Λακων. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ. ἀργατολόω Κύθν. ἀργατουλογῶ Ἀνδρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργατολόγος.

1) Μισθῶνω ἐργάτας Λεξ. Δημητρ. 2) Ἐπιζητῶ νὰ ἐργασθῶ ἐπὶ μισθῷ παρ' ἄλλω ὡς ἐργάτης Ἀνδρ. Κύθν. Πελοπν. (Λακων. κ.ά.): Παροιμ. Ἡ ἀλεποῦ 'χεν ἀργατεῖα κα' ἐκείνη ἀργατολόγα (ἐνθ' δηλ. ὠφείλε νὰ φροντίζη περὶ τῶν ἰδίων ἐργατῶν ἐπροσπάθει νὰ εὕρῃ αὐτὴ ἐργασίαν παρ' ἄλλω. Ἐπὶ τοῦ παραμελοῦντος τὴν ἐργασίαν του καὶ ἀσχολουμένου εἰς ἄσκοπα πράγματα) Πελοπν. Ἀλιποῦ ἀργάτης εἶχε καὶ ἄλλου ἀργατολόγα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἀνδρ. β) Ἐργάζομαι ὡς ἐργάτης ἐπὶ μισθῷ Κρήτ. κ.ά.: Ἀργατολόγωνα πέρα 'πῶδε (ἐδῶ κα' ἐκεῖ) Κρήτ. γ) Ἐργάζομαι ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἀμισθὶ πρὸς συντέλεσιν ἔργου ὑπέρ τινος Πελοπν. (Λακων. κ.ά.) 3) Ἐργάζομαι μετὰ ὀκνηρίας καὶ βραδύτητος Ἡπ.

ἀργατοοικογένεια ἡ, Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ οἰκογένεια.

Ἐργατικὴ οἰκογένεια.

ἀργατοοικονόμος ὁ, Ἀθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ οἰκονόμος.

Μοναχὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθεται ἡ ἐπιστάσια καὶ διεύθυνσις τῶν ἐργατῶν μοναστηρίου.

ἀργατοπαῖδι τό, ἀμάρτ. ἀργατουπαῖδ' Μακεδ. (Σιάτ. κ.ά.) ἀργατόπαιδο Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ παιδί.

Παῖς ἐργάτου.

ἀργατόσκοινο τό, Κύθηρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ σκοινί.

Χονδρὸν σχοινίον τοῦ ἐλαιοτριβείου προσδεδεμένον εἰς τὸν λεγόμενον ἀργάτην (ἰδ. λ.)

ἀργατόσπιτο τό, Ἀθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ οπίτι.

Τὸ ἐκτὸς μονῆς οἶκημα εἰς τὸ ὁποῖον διαμένουν οἱ ξένοι ἐργάται οἱ μισθωμένοι ὑπ' αὐτῆς.

ἀργατούραινα ἐπίθ. θηλ. Πόντ. (Χαλδ.) ἐργατού-
ραινα Πόντ. (Χαλδ.)

Θηλ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. ἀργατούρις.

Ἐργατικὴ, φιλόπονος.

ἀργατουριά ἡ, Ἀθῆν. κ.ά. ἐργατουριά Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ουριά, καθὼς καὶ κλεφτουριά, μπερδαντουριά κττ. Πβ. ΓΧατζιδ. Γλωσσολ. Μελέτ. 124.

Τὸ σύνολον τῶν ἐργατῶν, ὁ ἐργατικὸς κόσμος: Ἡ ἀργατουριά σήκωσε κεφάλι (ἐξηγέρθησαν οἱ ἐργάται). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατεῖα 2.

ἄργεμα τό, ἀμάρτ. ἄργεμαν Πόντ. (Οἰν. Τραπ. Χαλδ.) ἄργιμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργεύω.

1) Ἀργοπορία, βραδύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πράξεως τινος Πόντ. (Οἰν. Τραπ. Χαλδ.): Ντό ἄργεμαν ἔτον ἀτό! (τί ἄργ. ἦτο αὐτό, δηλ. πόσον ἄργησες!) Χαλδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄργημα. 2) Ποινὴ ἀργίας, ἥτοι ἀποχῆς ἀπὸ πάσης

